

« zurück blättern vor »

LANDKUCZER subst. m., ab 1866; ‘gemieteter Fuhrmann’ – ‘najemny furman’: [hapax] †1866 Rzew., SW *Rozstał się ze mną i landkuczerem powrócił do Bochni.* – nur SW. ◊ **Etym:** nhd. *Landkutscher* subst. m., ‘rhedarius publicus - Kutscher’, GRI.

« zurück blättern vor »